

sine Udgifter hertil refunderet af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvilken Ydelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp*).

2. Af Kommunernes Udgifter til Aldersrente tilskylder Statskassen syv Tolvtedele**).

Ved Finanslovene for Finansaaret 1924—25, 1925—26 og 1926—27 stilles der aarligt et Beløb af 1 500 000 Kr. og i Finansaarene 1927—28 og 1928—29 et Beløb af 1 000 000 Kr. til Raadighed som *Bidrag til Dækning af den Del af Kommunernes i det foregaaende Finansaar afholdte Udgifter til Aldersrente, der ikke refunderes af Statskassen*. Det paagældende Beløb vil være at fordele til Kommuner, hvis Udgifter til Aldersrente maa anses for særlig byrdefulde i Forhold til deres Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, udredet i Finansaaret 1922—23, og efter Regler, der efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg fastsættes af Indenrigsministeren.

IX.

Loven træder i Kraft 1. April 1923.

X. Overgangsbestemmelser.

1. Ret til at oppebære Aldersrente med to Trediedele af det for 65-aarige fastsatte Beløb har Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 60 Aar samt: fra det fyldte 60. Aar Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er mellem 59 og 60 Aar gamle, fra det fyldte 61. Aar Personer, der ved nævnte Tidspunkt er mellem 58 og 59 Aar gamle, fra det fyldte 62. Aar Personer, der ved samme Tidspunkt er mellem 57 og 58 Aar gamle, fra det fyldte 63. Aar Personer, der da er mellem 56 og 57 Aar gamle, og fra det fyldte 64. Aar Personer, der da er mellem 55 og 56 Aar gamle.

Frdrag i Henhold til Indtægten vil være at foretage, forinden de to Trediedele af Renten beregnes.

*) Som hidtil gældende Ret.

**) Efter Alderdomsunderstøttelsesloven refunderede Statskassen Kommunerne Halvdelen af disses Udgifter til Alderdomsunderstøttelse.